Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36527
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

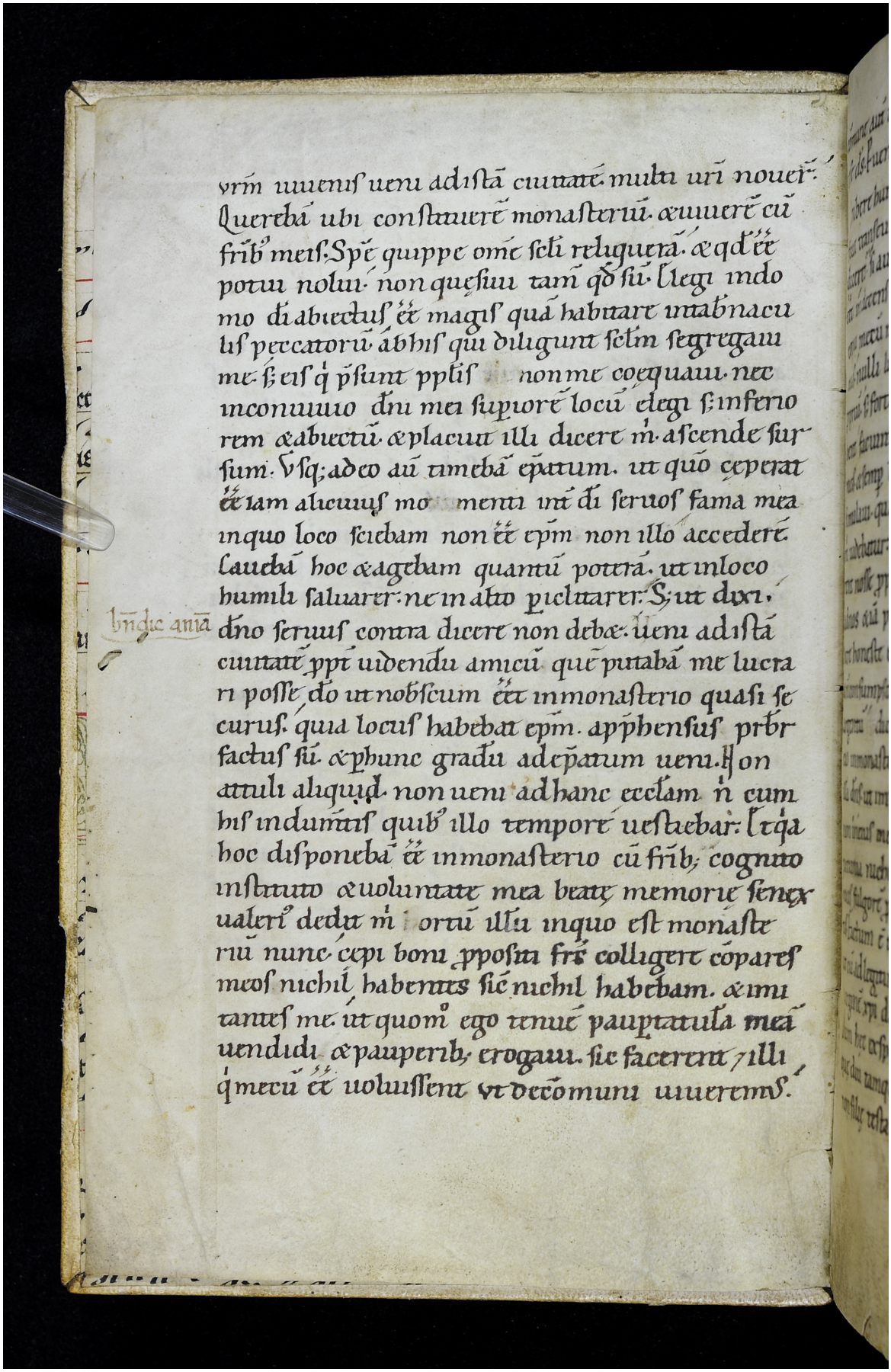

vrm uuenus ueni adista ciuitate multi uri nouer.
Querebat ubi constituere monasterium. et uuuere cum
fribus meis. Spe quippe omne seli reliquerat. et qd esse
potui nolui. non quesiui tam qd sui. Elegi indo
mo di abiectus esse magis quam habitare in tabnacu
lis peccatorum. ab his qui diligunt selm segregaui
me. s; eis q psunt pplis non me coequaui. nec
inconuuuio dni mei supiore locum elegi s; inferio
rem et abiectum. et placuit illi dicere mi. ascende sur
sum. Vsq; adeo autem timebam epatum. ut quo ceperat
esse iam aliquus mo mentu int di seruos fama mea
in quo loco sciebam non esse epm non illo accedere.
Cauebam hoc agebam quantum potera. ut in loco
humili saluarer. ne in alto pcitarer. S; ut dixi.
dno seruus contra dicere non debe. ueni ad ista
ciuitate ppter uidendu amicum que putabam me lucra
ri posse. do ut nobscum esset in monasterio quasi se
curus. quia locus habebat epm. apphensus prbr
factus sum. et phunc gradu ad epatum ueni. Non
attuli aliquid. non ueni ad hanc eclam in cum
his indumentis quibus illo tempore uestiebar. Eqa
hoc disponebam esse in monasterio cum fribus cognito
instituto et uoluntate mea beate memorie senex
ualeri dedit mi ortu illu in quo est monaste
riu nunc cepi boni pposita fres colligere copares
meos nichil habentes sic nichil habebam. et imi
tantes me. ut quom ego tenue pauptatula mea
uendidi et pauperib; erogaui. sic facerent; illi
q mecu esse uoluissent ut de comuni uiuueremus.

hndie anima